

Sygn. akt IV CZ 34/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi Z. G.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 20 stycznia 2012 r., sygn. akt I ACa 652/11,

w sprawie z powództwa Z. G. oraz następców prawnych

J. G. – E. G. i L. G.

przeciwko K. G. i T. G.

o stwierdzenie nieważności czynności prawnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 października 2015 r.,

zażalenia powódki Z. G.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt I ACa 1/15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w Białymstoku odrzucił skargę powódki Z. G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 stycznia 2012 r. sygn. akt I ACa 652/11, wskazując, że przywoływane w skardze nowych okoliczności nie są takim w świetle art. 403 § 2 k.p.c. Skarżąca w zażaleniu, zarzucając naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. oraz art. 233 § 2 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzuty podniesione w zażaleniu nie zasługują na uznanie. Trafnie Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że świadek T. L. sporządził opinię, która była znana w postępowaniu przed pierwszą instancją. Obiektywnie nic nie stało więc na przeszkodzie, aby powódka i żyjący wtedy jej mąż zgłosili dowód w postaci przesłuchania T. L.. Podczas tego przesłuchania mógł on już wtedy przedstawić Sądowi wiedzę, na którą dopiero obecnie powołuje się powódka. Podkreślić dodatkowo należy, że powódka nie wskazuje, aby T. L. takiej wiedzy, która zdaniem powódki ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, nie posiadał już w czasie, gdy toczyło się jeszcze postępowanie. Chociaż można uznać, że do powódki i jej zmarłego męża, informacja na temat wiedzy posiadanej przez T. L., dotarła dopiero po zakończeniu postępowania, to nastąpiło to wskutek ich zaniedbania. Nic nie stało na przeszkodzie, aby powołać, w trakcie postępowania przed Sądem I instancji na świadka T. L. Skoro sporządzał on istotną dla sprawy opinię, wniosek taki zostałby zapewne uwzględniony. Dopiero gdyby w czasie zeznań przed Sądem I instancji nie ujawnił on wiedzy, o której wspomina w skardze powódka, można by aktualnie uznać, że pozyskanie informacji o ważnej dla rozstrzygnięcia sprawy wiedzy posiadanej przez T. L., jest nową okolicznością w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Tylko przy zachowaniu takiej minimalnej przecież staranności i zatajeniu posiadanej wiedzy przed sądem, a ujawnienie jej mężowi powódki tuż przed jego śmiercią, można by uznać, że jest to środek dowodowy i

okoliczność faktyczna, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

I.n